

מסורת הש"ס

(ב) צ"ע קמ"ג ע"ז יוד:
 (ג) (יחמ"ח: ע"ז) חסמות
 (ד) ד"ה מ"ג
 (ה) וקצו: ד"ה וזמזם וזמז'
 (ו) וזמזם פ"ג ד"ה המזמז'
 (ז) וזמזם פ"ג ד"ה ר'
 (ח) יסודם וזמז' מריק: ד'
 (ט) ד"ה עזמז': (ב) צ"ע קמ"
 (י) (ע"ז) צ"ע קמ"ג וזמז'
 (יא) ע"ז קמ"ג, א' (קידושין)
 (יב) קמ: (יחמז) ד"ה
 (יג) וזמז' מה ה' וזמז' דין
 (יד) וזמז' (א) וזמז'
 (טו) על הליך נבסמז'
 (טז) נבסמז' (א) קמ"ג
 (יז) קידושין ע"ז (א) ע"ז א'
 (יח) (א) וזמז' (א) (א)
 (יט) יסמז' (א) ע"ז א'
 (כ) (א) וזמז' (א)

גליון הש"ס

נב' משום דלא יסוד. עין
מ"ט בגליון ביומא דף עב
ע"א:

הגהות הב"ח

(א) גם' וללדוק לכהן
מקיש נגיד:

לעזי רש"י

פרייט (פרייט). מטונג.

תורה אור השלם

כִּים שֶׁשֶׁמֶי. תחת אֵלֵינוּ וְרוּשֵׁינוּ:
דָּרֵה סֶמֶר. בְּדַמְעָתָהּ וּבַעֲקָתָהּ וְהִנֵּה
עֲמָהּ בְּצִוּיָן נִשְׂאוֹ שֶׁאֵל נִשִּׁים ק"ו
עֲצָמָן מֵהַ צְנוּת מַלְכִּים אֵרֶעַ עֲקָלוֹ
זֶה הַדִּיּוּטוֹת עַל אַחַת כְּמֵה וְכִמְהָ
עַל

2. היתה לארץ ולבני
ואכלו מבקום קרש כי
קרש קרשים היה לו
מאשי"ן חק עולם:
וירא קרש
3. ולא ידבר לו נשים
ואמר לבניו קרש
והיה לו יקרה לו מזה:
דברים יז
4. לא תטה חשפטך
יחס ולא תחשב כבוד
אלמנה:
דברים כז
5. ויולדו לו שנים
בתכור וזה כבודו אמרו
היוצאים הירשלים:
ומשתו כלאק לאביל:
אשת נבל הרמלי
ההשליש אבשלום בן
מנשה כתלמי מלך
היה וקרביניו ארית בן
התני וההשלישי פשוטי
בן אביל:
השלישי
היה עמל אשת
היה אלה לו לרוד
בתכור:

6. שמואל ב ג ב-ה
 7. ואתה קח את אבן
 8. ארזית וקח את נשי ארזית
 9. בחיך ואתה קח לו
 10. את נשי ישראל ויהודה ואם
 11. מעט ואספק חן בך בזה
 12. ודברתי: שמואל ב י כ
 13. ויאמר לו אנשי העיר
 14. ביום ששבעתי ימים
 15. הורסיה חם חקום מרוב
 16. ומה עז מאירי ואמר
 17. חלילה לך חשמה
 18. בענקיהל אם מציאתם
 19. דודתי: שמואל ב י ד
 20. ולמליכ בת שאול לא
 21. היה חלל ערו יום
 22. שמואל ב ג כ
 23. ודוד ירד וימליך בת
 24. שמואל ב יא ו
 25. בלבד שמואל ב ט ז
 26. וקח דוד עיר פלשתיים
 27. ששמואל ב יא כ
 28. ואני אומר אליך את
 29. רשמי ואתה תמיה את
 30. הגללים ב' וימנע
 31. מקח: שמואל ב י
 32. ואתמנע ער ושמעתי
 33. וירד דוד וימנע
 34. מקח: שמואל ב י
 35. ויאמר לו ודעת
 36. אתה כבה בל בן
 37. וימנע מקח: שמואל
 38. ב י
 39. ויהי ודוד וימנע
 40. מקח: שמואל ב י
 41. ויהי ודוד וימנע
 42. מקח: שמואל ב י
 43. ויהי ודוד וימנע
 44. מקח: שמואל ב י
 45. ויהי ודוד וימנע
 46. מקח: שמואל ב י
 47. ויהי ודוד וימנע
 48. מקח: שמואל ב י
 49. ויהי ודוד וימנע
 50. מקח: שמואל ב י

נימא קשרה לו וצשאמו כרות שמכה חנא גדר גדול גדרה חמר אותה

הסרן ולבניו. בלחם הפנים
נפקא לן: גמ' עשירה
כסות להחזירו לה בלילה:
ערכית: למאן דדריש וי"ו.

וַיִּמְשְׁחוּ לָהּ לַנְּגִיד ו
לְצִדּוֹק מִהַ צִדּוֹק מִחֶ
אֵפָּה נְגִיד מַחְצֵה לוֹ
נֹפִיָּה מִנֶּלֶךְ ⁽⁶⁾ דִּתְנִיָּא
לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו ⁽⁷⁾ מַחְצֵה
מִתְנִי ⁽⁸⁾ לֹא יִרְבֶּה
עֲשֶׂרָה ⁽⁹⁾ רַבִּי יְהוּדָה
וּבִלְבָד שְׁלֹשׁ יְהוֹ מִסִּיד

[illegible]

ממה אני מקיים לא ירבו
מגן לאחינועם הירעא
היה בן חגית והחמישי
ביא *אם מעט ואוסר
כנהג תרתי שרי וכה
ויזי ארבעים ששנה
מבר רב כהנא משקם
רב עגלה זו מיכל
ומי הוו למיכל בני וה
לא היה לה ביום מו
זוה דכתיב *ומיכל בת
היה ואיחמא
יהיה לה והכתיב *ויקרב
יהודה אמר רב גנשי
מאות ולדים היו לו
בראשי גייסות היו וה

נאמר "ועתה דבר נא"
אלא שמע מינה בתי
רב יהודה אמר רב אי
התחיל גוי' עד ועשה
ני מיגן וישיאנה אמנא
נא אידי מאי עבדה אי
שם בננים ביכף
הוא ויתקח תמר אפי
גדול גדרה תמר בא
דפרצות על אחת

שעה ומה לכנות סתומות כלומר

כהן גדול פרק שני סנהדרין

כא.

ד"ר ס"ד בת נישואין הוא אחתה מי הוא שרייה ליה. מכאן קשה
לפ"ה שפירש בפ"ק דקידושין (דף ג.) והבא לה אל תוך ביתך
ומלמד שלא יתחננה במלחמה פ"י שלא יבא עליה במלחמה ומשמע
מתוך פ"י הקוטרס דלפילו ביאה ראשונה אקורה במלחמה עד לאחר

כל המעשים כוון וא"כ לא בלא דוד
על משה רק לאחר שמגדירה וא"כ
גם ישוואן היא ושיני שראי תמר
לאמנון אחיה היא ועוד דכא אמרין
(שם דף כא:) דלא דברה תורה אלא
כנגד יצר הרע משמע שמעלתמה
ביאה ראשונה הואי לכן פירש ר"ם
הסם שלא יתלוצץ למעלה בלא עליה
ביאה שניה ומחלוקתם בירושלמי בין
רב ושמואל מן הפי' דרב אמר אינה
מוחלת במעלתמה אלא ביאה ראשונה
ומוחלת אמר אף לא ביאה ראשונה
ולא ביאה שניה וזה לשון הירושלמי
תמתי מילין אהון אמרין משמיה דרב
וליתא לכא אהון אמרין משמיה דרב
אמר בלא עליה ביאה שניה ואי
אומר לא ביאה ראשונה ולא ביאה
שניה וא"כ קשיא לשמואל הך הכא
שדפרישית על נראה למימר דתמר
לא היתה עם דוד שאלמה כבר היתה
מעוברת כעבא למעלה והא
דכתיב (שמואל ב יג) כי קן תלכסנה
בנות המלכים מעילים מתוך שגדלה
בחקיק של דוד קרי לה עם מלך:
סופים

וידה לא דריש טעמא
ש טעמא דקרא בעלמא רבי יהודה לא דריש טעמא
ש פירש טעמא דקרא מה טעם לא ירבה לו נשים משום
מעון אמר לך מכדי בעלמא דרשינן טעמא דקרא א"כ
נשים ולישתוק ואנא אמינא מה טעם לא ירבה א"כ משום
לי אפילו אחת ומסירה את לבו הרי זו לא ישאנה אלא
דאפילו כאביגיל הני שמונה עשרה מגיל דכתיב ויולדו
ת ומשנהו כלאב לאביגיל אשת נבל הכרמלי והשלישי
פמיה בן אביטל והששי יתרום לעגלה אשת דוד אלה
ה לך כהנה וכהנה כהנה שית וכהנה שית דהוו להו
ש שרין וארבע תניא נמי הכי לא ירבה לו נשים יותר
יו תניא נמי הכי לא ירבה לו נשים יותר מארבעים
נה בתרא לכמה קמא מה כהנה קמא שית אף כהנה
מה נקרא שמה עגלה שחביבה עליו כעגלה וכן הוא
תיב וּלְמִיכָל בַּת שָׁאוּל לֹא הָיָה לָהּ וָלֵד עַד יוֹם מוֹתָהּ
ה היה לה מכדי בנים היכא קא חשיב להו כחברין
ש שאול נשקפה בעד החלון ותראה את המלך דוד מפוזר
ש שחלף עליו אֶלְיָשָׁבֶת בַּת אֵיזִבְבָּה עָלָיו הָיָה עֹנֵהוּ

סוף שקללה מיכיל "למישרפסה אלא אימא עק אורח
 דרוד עוד פקדישע ונשים בירושלים למלוי שמונה עשר
 בכתובה ובקדושיש בגלים בלא כתובה ובלא קדושיש
 רוד וכלן יפת תואר היו ומגדלי בלוריה היו וכולן
 היו בעלי אגרופין של בית דוד ואמר רב יהודה אמר
 (על) המלך כי לא ימעני ממך ואי ס"ד בת נישואין
 תואר היתה ¹² ולאמנן רע ושמו יונדב בן שמעה אחי
 חכם לרשעה ¹³ ואמר מדוע אתה ככה דל כל המלך
 לעניי את הבריה ¹⁴ ותקח המשרת תכנה לפניו אמר
 שגאה גדולה מאוד מ"מ אמר ר' יצחק נימא נקשרה לו
 אימא קשרה לו נימא ועשאתו כרות שפכה איני והא
 זין להן לבנות ישראל לא שער בית השחי ולא בית
 על ראשה ¹⁵ (ואת כתונת) הפסים אשר עליה קרעה תנא
 תה שעה אמרו לבנות מלכים כך לבנות הדיוטות על
 זמה וכמה ¹⁶ אמר רב יהודה אמר רב באותה שעה גזרו
 על

היורעאלית ומשנהו כלאב לאביביל אשת נבל הכרמלי והישיש אבשלום בן מנשה בן אהרן בן חתני והתמישי שמימי בן אבישיל והששי יתעום לעולה ריו שש וכתיב ונבט וכרתי כלכוד שש ושש אחותו ריי ריי. ואלו שם עזלה זו מיכל ואלה לא ריי ונבט כל ששאל לא היה לו ולד שם יום מותו. ואספיקו שם אותו המעשה והישיש יתעום בן אהרן אריסטוס בן אלו ביים מאתו המעשה חסדו. ולא היה ומשיש הלכה ד' והיו אריסטוס הלכה ד' שאלו זה הרבר נעשה. מ' מתרופס חלק צדק שם ארבע מאות ילדים היו לו דודו וכלום בן שם תאור ויכולו נגדלי מ' צדק שם (ונבטית דרבה): אמר בר רמי בן יפת תאור היה ששאל ועת לא יסענו סמך. ואי הות בן נשואן אחתהי בן שריא ליה אלא סמך שהיה בא (ואספיקו) וואתיס נתיגריו. וקולי בן סם בהאן בן הנכרתי איה שם ריי. ונבט חסד ברשה: דרש בא ריא כל סם בנרם יספיקו ליה איה שם ריי. ונבט חסד ביה ביה העוה: שכל בן משכבן ותחלתו ד' ותקח את המשיחית ואלו תפני מלמד משנה ונבט חסד ביה ביה איה בן איה לו לנבט והנבט ויהוה ונבט חסד ביה ביה איה בן איה

[illegible]

עין משפט
גר מצוה

א [מ]י פ"ד מל' תמידין
הל' יד:
ב [מ]י פ"ב מל' תלמידי
מלכות הלכה כ' סנה לאין
רוב:
ב [מ]י ג' מל' תלמידי
מלכות הלכה א' סנה
לאין קפא טושי"ע ח"מ פ'
א' סנה יד:
ג [מ]י פ"ד מל' תלמידי
מלכות הלכה ד' וע'
כ"ח ונבתי' כפ"א מל'
א' סנה הלכה ד':

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]

ל' מיני טיגון וישנאה אמנון
כמה וכמה: ייחוד של

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones